

הוי ארצי מולדתי - אני מתה עלייך!

(או רק בישראל)

איש סימפטי אחד, מנהל-חברה, קבע איתי פגישה ואיחר אליה בחמש רקות שלמות. הערתי לו על האיחור בסכר-פנים חמור והוא ענה לי: "אני לא איחרתי. מנהלים לעולם אינם מאחרים, מנהלים רק מתעכבים".

או הלך לי סכר-הפנים החמור, צחקתי וסלחתי לו.

מוסר-השכל: אם יש לך חושי-החומר, אתה יכול לעשות כל מיני חזירות.

כשעה תשע בערב הלכנו לנו ברחוב בנייה-הורה. כשעברנו על פניו של טלפון ציבורי, שמענו אותו מצלצל. רגע אחד הסתכלנו אחר על השניה ומיד ניגשנו לטלפון.

הלו, שלום, תעשה לי טובה ותצק בבקשה בקול גדול חוהו סליחה?

כן, תצק חוהו אתה יודע עם מי אתה מדבר? כן, בטח, עם טלפון ציבורי ברחוב בנייה-הורה.

כן, תצק חוהו. לא בריוק הבנו מה אנחנו עושים, אבל נעמדנו באמצע המדרכה וצקנו בקול חזק מאוד חוהו! ממש מעל הראש שלנו נפתח חלון, ראש של אשה יצא ממנו והיא שאלה: "יש לי טלפון? כבר אני יורדת".

חיכינו רגע. חנה ירדה, ניגשה אל הטלפון והתחילה לשוחח.

געת ממש פיצוע של רעיון, אלא שרק בארץ משר געת כמו שלנו הוא עובד. תאר לך אנגלי שיגש לטלפון ציבורי מצלצל בלי שנתבקש, ותאר לך אנגלי שיעמוד באמצע הרחוב במנצ'סטר, למשל, ויצק בקוליות מרומם!!!

דיברתי על ביעור-המץ לפני הפסח. איש אחד מאוד משכיל ואינטליגנטי אמר לי שהוא ראה פעם איך שורפים המץ — לוקחים כלים ומכיניסים אותם לתוך מים. איש אחר, גם כן מוצלח, אמר לי שלדעתו ביעור-המץ זה משהו שכבר לא משתמשים בו מאות שנים, ואשה אחת שאלה אותי מה זה ביעור-המץ.

אפיקומנים

למיקרה שהילדים ו/או הנכדים שלכם טרם שמעו על תואם (פי. סי. איי.בי.אם.) או טלוויזיה ציבוענית עם שלט-דחוק לתדר-הילדים, או סאמרסקול על אגם ז'נבה, למיקרה שיש לכם ילדים נחמדים שימצאו את האפיקומן ואו יגידו "מה כדאי לי לבקש?" הנה כמה הצעות נחמדות

מה יש לומר, ארץ מלאה גויים מדינת-היהודים הזאת.

הלכתי לבקר חברה שפירסמה יומיים קודם לביקורי מודעה בעיתון על מכירת מכונית. כשאני הגעתי אליה כבר היתה המכונית שלה

תפוד מאחלת לכם צפייה טעימה במשחק הערב... ושנוגע לגביע!

קבאצ'ים

איחוליי-ניצחון מקראנציפים דונמה בחיים

מכורה, אבל הטלפונים עוד המשיכו להגיע. כשהחברה יצאה למיטבח להכין לנו קפה ענית אני לטלפון, והשיחה נשמעה כך:

הלו, פירסתם מודעה על מכירת מכונית? הלו, אבל המכונית כבר נמכרה. אפשר לשאול בכמה?

כן, כ-22 אלף שקל. מה? את השתגעת? עשרים ושתיים אלף שקל, זו מכונית מזהב! ממש חוצפה!

ובאותו מקום. חברה שלי שית הגיעה. שמחנו לקראתה ושי

אלנו אם היא רוצה קפה. כן, אבל קודם כל תסתכלו עלי!

כן, את נחמדה כרגיל. אבל עוד משהו.

מה? תיסרוקת חרשה? לא! איך אני נראית?

את נראית יופי. וזה הכל?

הרבה יותר מסובך. הכרטיסיות מכילות צירופים של אותיות ומזה צריך להרכיב מילים, וזה לגמרי לא-כליכך פשוט כמו שזה נראה. לילדים הכותים בים היטב והמכירים מילים רבות, וגם להורים שלהם. נחמד מאוד. אורדנ. 20 שקל.

יצורים — סדרה כת שש מיפלצות פלסטיק להרכבה הורשות קואורדינציה וריכוז, והתוצאה — יצורים ציבועניים המפחידים את

מיפלצות מפלסטיק קואורדינציה וריכוז — 20 שקלים

ההורים, אבל גורמים שימחה לילדים. תוצרת מילטון ברידלי האמריקאית. מחיר: 20 שקל.

בראש אחד — מישחק טלפתיה לכל המיטפתה וגם לשכנים שנכנסים. המישחק מכיל 297 קלפי-מישחק וגם דפירישום. כל שחקן מקבל עשרה קלפים ורושם על דפירישום את האסוסיאציה העולה בראשו למראה התמונה שבקלף. מי שמקבל נקודות הוא זה שהצליח לנחש כמו האחרים ולא זה שהיה מקורי ומיוחד. כשמשתדלים בכוונה לא להיות מקוריים, יוצאים דברים מאוד בלתי-שיגרתיים. מישחק מלווה בשאגות.

זה לא מספיק שאשה כמון נראית תמיד נפלא? אני אהרוג את כן-הכלבה הזה שלקח ממני 5000 שקל ומתח אותי ואף אחד לא רואה.

שעתיים לפני התחלת שידור-הטלוויזיה של מישחק גביעי-אירופה או איך שזה נקרא, מתחילה העצבנות בביתנו להרקיע שחקים. הגברים של המישפחה מתפורים לסיפורים אחרונים, הבן הקטן הולך לקנות ארגזים של תירס לתעשיית הפופיקורן הביתית, הבן הגדול נשלח למקום אחר לקנות קולה. בידה ושאר חטיפים ואבי המישפחה מתיישב ליד הטלפון כדי להזמין את חבריו הצעירים כדי שישבו לידו בזמן המישחק ויעזרו לו לצעוק "זונה אנטישמית" ועוד פניני-לשון כאלה. הנשים של המישפחה — כלומר אני — הופכות שקופות, מיתרות ואפילו נשימתן — שלא לדבר על שיעול קצר — מעצבנת עד מוות.

או כשרפקו ברלת חצי שעה לפני המישחק ועמדה שם בחורה צעירה ונחמדה ובידה חבילת קראנצ'ס פסט — שהיא חילקה לכל דיירי הבית — התנפלו הגברים על השקית וגם על הפתק ואמרו: "זה שיר למישחק-הכדורסל, תעד בי את זה ולכי לישון." הנה הפתק שהיה מצורף לשקית, ואת דעתכם על הגברים הישראלים כשהם מחכים לגביעי-אירופה — אתם תגבשו בעצמכם.

התנצלויות

במדור מה הם אומרים בשבוע שעבר, ציטטתי את המלחין משה וילנסקי וכתבתי, כי הוא אמר על השיר הוזה בקרס-ארוויזיון שהוא שיר ארוז טי. מר וילנסקי התקשר אלי ואמר שכנראה לא שמעתי אותו היטב והוא אמר שזה שיר אירופי. לא נעים להיווצר שאני כבר לא שומעת כמו פעם. עם מר וילנסקי הסליחה.

ושבוע לפני זה, בפניות בן-הורה עשיתי טעות איומה. כתבתי שצריך להגיד שתי דרכים. קיי בלתי חמישה מיכתבים מאנשים טובים וחכמים שהעירו לי, כי דרך היא גם זכרית וגם נקבית, זאת אומרת — אפשר שתי דרכים ואפשר גם שני דרכים.

לא צריך להאשים את העורך שלי, לא את המשתכנת ולא את המגיהה. זו אני שטעיית, ואני מתנצלת לפני השפה העברית וכל מוקיריה.

הוכחה חותכת

צלם המערכת, אבי ולדמן, אומר לי כל הזמן שהעולם הפוך. השבוע הוא גם הביא לי הוכחה חותכת מחוף ימה של תל-אביב. מי יודע, אולי הוא צודק.

המוכיר את תוכנית הטלוויזיה תן קו. אחד מצעיר כמו שהוא יודע ושאר המשתתפים מנסים לנחש, ולהתקדם, תוך כדי הניחוש על לוח המישחק

מי המוקיון? להיפטר מהקלף הצובע

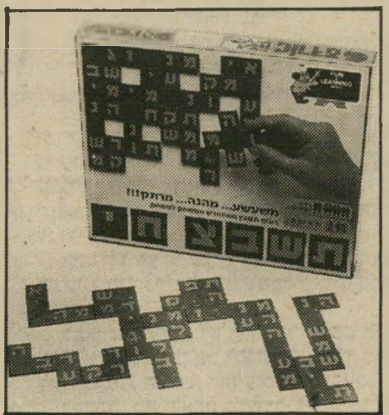
הכללי. לארבעה משתתפים. קודקוד. מחיר: 60 שקל.

מי המוקיון — מישחק-קלפים שמטרת כל משתתף בו להיפטר מה שיותר מהר מקלף-המוקיון. כל אחד הנתפס עם הקלף ביד, וזכה לצביעת פניו (בעזרת ציבועי-אירופה הנמצאים בקופסה) על כל סיבוב מקבל המפסיד עוד שיכבה של איפור מוקיוני עד שהוא נראה כמו הקלף שממנו בורחים. מצחק מאוד את הילדים הקטנים (ידע אישי). המחיר: 13.80 שקל.

מישחקי שפיר, יצירת תאו ואורה קוסטר. מחיר: 18 שקל.

פאזל שוקולד — מישחק הנראה כמו טבלת-שוקולד וגם יש לו ריח של שוקולד. נראה כאילו אין שום בעייה להרכיב את הטבלה מהד חתיכות של השוקולד-פלסטיק — אבל אני עדיין לא הצלחתי. לבעלי סבלנות וכאלה שהצלחו עם הקוביות והונגרות למיניהן. יצירה של תאו ואורה קוסטר שנמכרה ליפאנים ויוצרה על ידם. 33 שקל.

ביד הדימיון — מישחק בגודל שעושה רושם. אפשר להביא לבן של הבוס כמתנה. משהו

תשבץיהי יתור מסובך משבקינא — 20 שקל